

Епископ Методије на Благовести богослужио у Пољима код Мојковца

У трећу недељу Васкршњег поста – Крстопоклону, 7. априла 2024. године, на Благовести, Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Методије је служио свету архијерејску Литургију у цркви посвећеној том великом празнику у Пољима код Мојковца.

Саслуживали су протојереј-ставрофор Дарко Пејић, протојереји Раде Радовић, Данило Дамјановић и Александар Крговић, архиђакон Јаков, уз молитвено присуство великог броја верника међу којима је био и председник Скупштине Црне Горе г. Андрија Мандић. Свештенству и сабраном верном народу празник Благовести и храмовну славу честитао је епископ Методије, подсетивши да од 1893. године, како пише на плочи тог светог храма, дакле 130 и више година ова црква прославља своју славу.

– Црква своју славу увек прославља с народом, неких година је била и без народа, зависно од времена која су овуда прохујала. Сабрасмо се да прославимо најрадоснију вест коју је икад могло људско ухо чути у целокупној историји, а то је оно што шапну на уво архангел Гаврило

Пресветој дјеви Марији. Рекао јој и благовестио да се Бог смислио не само на Њу, него и на целокупни род свој. Бог који је Творац неба и земље, свега видљивог и невидљивог, целе васионе, свих небеских тела од којих је једно и ова земља. И живот на њој створио, на крају и човека као круну свог стварања, и предназначио пут да иде, како је Адам требао да иде по замисли Божјој, којим путем је требао да ходи, али по посрнућу и губитку благодати и благослова Божјег и ступању на стазу беспућа мучио се људски род вековима и, смиславши се Бог, послао је Сина свог – беседио је владика Методије и додао:

– На данашњи дан се то десило, на данашњи дан је Дух Свети осенио Пресвету Дјеву и на тајанствен и чудесан начин, незнан, нити ће икад бити знан не само људима него и ангелима. Како се десило да се Бог оваплоти и роди као један од нас, да надиђе своје природу својом личношћу, али, покренут љубављу према људском роду, јер није могао да гледа како људски род и даље пропада. И као што су Свети Оци говорили: Није могао да види како ђаво ломи људски род и сурвава га у бездан непостојања и небића, и оваплотио се, узео на себе људску природу и постао један од нас и тиме, све оно што је људско, целокупну људску природу, јер је постао истински и прави човјек не привидно или привремено, него на све векове, оставши Бог а поставши човек постао је Богочовек, као што га је један велики теолог из 3. века први тим именом назвао.

То је, по речима владике Методија, најрадоснија вест коју је људско ухо могло да чује, јер су векови пролазили без откровења праве и истините вере, без Христове благе вести, без Јеванђеља Његовог о спасењу рода људског, без Његове жртвене љубави и крсне жртве.

– Данас је, уједно, и Крстопоклона недеља, средиште Часног и Великог Васкршњег поста кад се сећамо крста на коме се Христос распео за нас и ради нашег спасења. Замислите како је било тим вековима, који нису знали за праву истину да живе, у тој тами, незнању, ишчекујући Спаситеља, кад је нама овако који се жалимо као да нам је тешко, који знамо пуну истину, који се сабирамо на молитви Њему, осећамо Његову близину, па изнад свега тога, причешћујемо се Њиме, Његовом истинском Крвљу и Телом Његовим, примамо Га у себе, живимо у заједници с Њим, па нам је, опет, тешко и жалимо се и говоримо како се велика искушења и можемо ли опстати. Ништа није тешко кад је Бог с нама – поучавао је Преосвећени Епископ и оценио да много бринемо шта ћемо да урадимо и како да организујемо свој живот:

– Чак и ова данашња слава, многи су се људи потрудили око тога да се

организује и људи дочекају, спреми славски колач, служи света Литургија и после, ако Бог да, да се мало подружимо и видимо. Али, све ако постигнемо и ако сву организацију достигнемо и до савршенства је доведемо, ако се не будемо молили Богу, цаба нам је то, остаћемо без Његовог присуства и благослова. Немојмо никад претпоставити било шта у спољашњем нашем животу ономе што нам је Христос рекао да прво тражимо, а рекао је: Иштите прво небеског Царства и силе Његове и благодати Божје, а све остало, то су Његова нелажна уста рекла, ће вам се придодати. Дакле, не кажем да не треба да радимо и да се трудимо, али нам је на првом месту, ако се не будемо молили, никад наша заједница неће моћи стати истински на чврсте ноге и ступити на прави Христов богочовечански пут. Сретна је ова земља и овај народ и сви ми овде окупљени кад смо дочекали данас да председник Скупштине Црне Горе, кога сам видео, стоји међу својим народом. Кад је то било, знате ли? Нико од нас се тога не сећа да се то кад десило, не само што стоји, какви год да смо ми људи који смо се овде сабрали али смо дошли да паднемо и да се поклонимо Богу, а да се усправимо пред људима, и причестио се с нама и заједно је у нашој заједници. Дакле, имамо некога ко се ипак Богу моли, а колико год да се организује ова држава и осмисли како треба да функционише, ако се не будемо молили и они који је буду водили не буду молитвени људи, не можемо среће и напретка видети. Давно је то историја људског рода, а понајвише српског народа потврдила и доказала кроз векове.

- Зато, сретна је ова земља, и овај народ, кренули смо и идемо и то је једна од потврда и сведочанства да није узалудан труд био наших праотаца и претходника који су овде били у новијој историји, једног од највећих од таквих митрополита Амфилохија и његов труд, као и владике Јоаникија који је то наставио. Није узалудан труд кад је оволики народ овде, кад смо се заједно окупили и на овај начин Бога прослављамо и сећамо се најрадосније ријечи коју је икад ухо људско чуло о рађању Спаситеља људског рода и целокупног света. Бог да вас благослови, Пресвета Богородица да вас утврди на овом благословеном путу којим идете, путу својих предака и благословених Светих људи из рода нашег и нека вам је, по 130. пут, срећна слава овде, у овом месту, и овог светог храма“, поручио је Епископ будимљанско-никшићки г. Методије.

spc.rs